

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2020/28 12.07.2020

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Na żyznej ziemi ziarno wyda plony.” (Łk 8, 8)

Nie potrafiłbym wskazać przypowieści Jezusa, która bardziej oddziałuje na moje myślenie i życie od tej, którą dziś głosi nam Mistrz, czyli tzw. *przypowieści o siewcy*.

Ma ona za zadanie pomóc nam przynosić owoce zasianego w nas Bożego „słowa o Królestwie”. Ale nasuwa mi się często pytanie, ile z naszych rodzin rzeczywiście, na co dzień, stara się być częścią Królestwa Bożego i czy my potrafimy dobrą nowinę o Królestwie przedstawiać naszym dzieciom.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

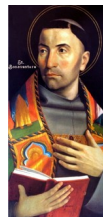
PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„W dzisiejszej Ewangelii (Mt 11, 25-30) Jezus wychwala Ojca, ponieważ ukrył tajemnice swego Królestwa „przed mądrymi i roztroprnymi”, a objawił je „prostaczkom”, to znaczy tym, którzy czują, że go potrzebują i oczekują od Niego wszystkiego.” „ONZ wezwała do natychmiastowego i całkowitego zawieszenia broni w celu zapewnienia pomocy humanitarnej wobec pandemii Covid-19. Mam nadzieję, że ta rezolucja zostanie jak najszybciej wdrożona dla dobra cierpiących i stanie się pierwszym krokiem w kierunku pokojowej przyszłości.” (5.07) „Wiara pozwala nam iść z Jezusem po drogach świata w pewności, że moc Jego Ducha pokona moce zła, poddając je panowaniu Bożej miłości.” (6.07) „W rocznicę mojej wizyty na #Lampedusa módlmy się, abyśmy odkryli oblicze Jezusa w tych, którzy są zmuszeni do ucieczki ze swojej ziemi z powodu tak wielu niesprawiedliwości, którymi wciąż dotknięty jest świat.” (8.07) „**Wiara, która nie jest misyjna, nie jest wiarą. Wiara zawsze prowadzi do wyjścia z siebie. Wiarę trzeba przekazywać, nie po to, by kogoś przekonać, lecz by przekazać skarb. Prośmy Pana, aby nam pomógł żyć w ten sposób naszą wiarą: wiarą o drzwiach otwartych, wiarą przejrzystą.**” (9.07)

ŚWIĘTA MYŚL OD ŚWIĘTYCH:

„Wielu zna wiele, ale nie zna samych siebie; dostrzegają oni innych a zaniedbują siebie: szukają Boga poprzez rzeczy zewnętrzne, opuszczając swoje własne wnętrza, chociaż Bóg jest w ich wnętrzu” (św. Bonawentura)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 15. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, aby „ci, którzy uważają się za chrześcijan, odrzucili wszystko, co się sprzeciwia tej godności, a zabiegali o to, co jest z nią zgodne”.
2. Jutro będziemy obchodzili wspomnienie świętych pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta, a w środę – św. Bonawentury, biskupa i doktora Kościoła.
3. We czwartek, we wspomnienie Najśw. Maryi Panny z Góry Karmel, zapraszamy wszystkich dorosłych, młodzież i dzieci na pielgrzymkę do Czernej koło Krakowa, gdzie znajduje się Sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej i św. Rafała Kalinowskiego. Wyjazd zaplanowano o 9:00, a powrót o 16:00. Na miejscu o 11:00 będziemy brali udział w głównej uroczystej Mszy św. z procesją eucharystyczną.
4. W najnowszym numerze *Niedzieli* polecamy artykuł o 150-letniej historii dogmatu nieomylności papieża oraz tekst o pięknej, heroicznej choć cichej żonie, męczennicze, błogosławionej Mariannie Biernackiej.
5. W *Oblubieńcu* znajdziemy piękną katechezę Benedykta XVI o św. Bonawenturze. Warto iść śladami świętych i inspirować się ich życiem. W poprzednim numerze *Oblubieńca* czytaliśmy o projekcie dalszej liberalizacji prawa aborcyjnego w Anglii i Walii. Z radością przyjęliśmy informację o tym, że ustawa nie przeszła. Znany z działań w obronie życia poczętego bp. John Keenan powiedział: *Podziękowania należą się tym wszystkim, którzy modlili się w tej intencji, pościli i pisali do swoich posłów. Ta sytuacja pokazuje, że wbrew przeciwnościom wciąż możemy wygrać niektóre bitwy w obronie naszych najsłabszych i dać im szansę narodzin. Te małe zwycięstwa podtrzymują w nas nadzieję do chwili, gdy nasza ziemia będzie wolna od aborcji.* Chwała Bogu.
6. Bóg zapłać tym, którzy w ubiegłym tygodniu zatroszczyli się o potrzeby kościoła parafialnego. Na renowację i bieżące potrzeby kościoła Stanisława Rykała, Maria i Jan Pytlasowie, rodzina Jasnosów oraz jeden ofiarodawca anonimowy złożyli w sumie 370 zł.
7. Można już zgłaszać intencje mszalne na Msze św. w 2021 r.
8. Do sakramentu małżeństwa przygotowuje się Przemysław Strzelczyk z Wręcycy Małej i Kinga Mańka z Kalei. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tego małżeństwa, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
9. Módlmy się nadal w tym czasie za dzieci pierwszokomunijne i ich rodziny. We wtorek o 18:45 odbędzie się ostatnia próba przed I Komunią św.

Dzieła i nauka św. Bonawentury Benedykt XVI, 10 marca 2010 r.

Drodzy bracia i siostry!

W zeszłym tygodniu przedstawiłem życie i osobowość św. Bonawentury z Bagnoregio. Dziś również pragnę o nim mówić, skupiając się na niektórych jego dziełach

i na jego nauce.

Jak już powiedziałem, do różnych zasług św. Bonawentury należy autentyczna i wierna interpretacja postaci św. Franciszka z Asyżu, którego czcił i z wielką

miłością studiował. W czasach św. Bonawentury pewna grupa braci mniejszych, zwanych «spirytuałami», utrzymywała na przykład, że św. Franciszek rozpoczął całkowicie nową fazę historii i że wraz z nim pojawiła się «wieczna ewangelia», o której mówi Apokalipsa, zastępująca Nowy Testament. Grupa ta twierdziła, że historyczna rola Kościoła się skończyła, a jego miejsce miała zająć charyzmatyczna wspólnota wolnych ludzi pod wewnętrznym kierownictwem Ducha Świętego, czyli «franciszkanie duchowi». Idee tej grupy były oparte na pismach opata cystersów Joachima z Fiore, zmarłego w 1202 r. W swoich dziełach twierdził on, że rytm historii ma charakter trynitarny. Stary Testament uważał za epokę Ojca, po której nastąpił okres Syna, a więc okres Kościoła. Należało oczekiwać trzeciej epoki, epoki Ducha Świętego. Tym samym historię należało interpretować jako dzieje postępu: od surowości Starego Testamentu do relatywnej wolności epoki Syna, w Kościele, aż do pełnej wolności Synów Bożych w okresie Ducha Świętego, który miał też być wreszcie okresem pokoju między ludźmi, pojednania ludów i religii. Joachim z Fiore wzbudził nadzieję, że nową epokę zapoczątkuje nowy monastycyzm. Jest więc zrozumiałe, że grupa franciszkanów dostrzegała w św. Franciszku inicjatora nowej epoki, a w jego zakonie — wspólnotę tego nowego okresu — wspólnotę epoki Ducha Świętego, a zatem kończył się Kościół hierarchiczny, a rozpoczynał nowy Kościół Ducha, niezwiązany ze starymi strukturami.

Istniało zatem niebezpieczeństwo opacznego zrozumienia przesłania św. Franciszka, jego pokornej wierności Ewangelii i Kościołowi, a nieporozumienie to było podstawą błędnej wizji całego chrześcijaństwa.

Gdy w 1257 r. św. Bonawentura został generałem zakonu franciszkańskiego, doszło w nim do silnych napięć, wywołanych właśnie przez zwolenników wspomnianej grupy «franciszkanów duchowych», którzy nawiązywali do Joachima z Fiore. Aby dyskutować z tą grupą i przywrócić jedność zakonowi, św. Bonawentura skrupulatnie przestudiował autentyczne pisma Joachima z Fiore oraz pisma jemu przypisywane i, świadomy konieczności właściwego przedstawienia postaci i przesłania swojego umiłowanego św. Franciszka, wyłożył poprawną wizję teologii historii. Św. Bonawentura zajął się tym problemem w swoim ostatnim dziele, zbiorze wykładów dla mnichów ze szkoły paryskiej, które pozostało niedokończony i dotarło do nas za pośrednictwem notatek słuchaczy, zatytułowane *Hexaëmeron* i będące interpretacją alegorycznych sześciu dni stworzenia. Ojcowie Kościoła uważali sześć czy siedem dni z opowiadania o stworzeniu za prorocstwo dotyczące dziejów świata, ludzkości. Siedem dni przedstawiało dla nich siedem epok historycznych, później interpretowanych również jako siedem tysięcy lat. Wraz z Chrystusem mielibyśmy wkroczyć w ostatnią, a więc szóstą epokę historyczną, po której miała nastąpić wielka sobota Boga. Św. Bonawentura akceptuje tę interpretację historyczną związku między dniami stworzenia, lecz w sposób bardzo swobodny i nowatorski. Jego zdaniem dwa współczesne mu zjawiska zrodziły potrzebę nowej interpretacji dziejów:

— Po pierwsze: postać św. Franciszka, człowieka bez reszty zjednoczonego

z Chrystusem aż po wspólnotę stygmatów, będącego niejako *alter Christus*, a ze św. Franciszkiem założona przez niego nowa wspólnota, różniąca się od znanego dotąd monastycyzmu. Zjawisko to wymagało nowej interpretacji jako nowość Boża, która się wówczas pojawiła.

— Po drugie: stanowisko Joachima z Fiore, który zapowiadał nowy monastycyzm i zupełnie nową epokę w dziejach, wychodząc poza objawienie Nowego Testamentu, wymagało odpowiedzi.

Jako generał franciszkanów św. Bonawentura pojął od razu, że gdyby zakon przyjął koncepcję spirytualistyczną, zainspirowaną przez Joachima z Fiore, stałoby się niemożliwe utrzymanie w nim porządku i nieuchronnie pogrążyłby się w anarchii. Jego zdaniem, wynikały z tego dwie rzeczy:

— Po pierwsze: praktyczna potrzeba struktur i włączenia w rzeczywistość Kościoła hierarchicznego, Kościoła realnego musiała być uzasadniona teologicznie, również dlatego, że inni, zwolennicy koncepcji spirytualistycznej, opierali się pozornie na podstawach teologicznych.

— Po drugie: uwzględniając konieczność realizmu, nie należało rezygnować z nowości postaci św. Franciszka.

Jak na ten wymóg praktyczny i teoretyczny odpowiedział św. Bonawentura? W sposób schematyczny i niekompletny mogę jedynie streścić jego odpowiedź w kilku punktach:

1. Św. Bonawentura odrzuca koncepcję trynitarnego rytmu historii. Bóg jest jeden przez całe dzieje i nie dzieli się na trzy bóstwa. Wynika z tego, że również historia jest jedna, choć toczy się ona swoją drogą, i jest to — zdaniem św. Bonawentury — droga postępu.

2. Jezus Chrystus jest ostatnim słowem Boga — w Nim Bóg powiedział wszystko, dając siebie i mówiąc o sobie samym. Więcej niż samego siebie Bóg nie może powiedzieć ani dać. Duch Święty jest Duchem Ojca i Syna. Sam Chrystus mówi o Duchu Świętym: «przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem» (J 14, 26), «z mojego weźmie i wam objawi» (J 16, 15). Nie istnieje zatem inna, wyższa Ewangelia, nie czekamy na żaden inny Kościół. Dlatego również zakon św. Franciszka musi być zintegrowany z tym Kościołem, jego wiarą, jego porządkiem hierarchicznym.

3. Nie znaczy to, że Kościół stoi w miejscu, wpatrzony w przeszłość, i nie dopuszcza żadnej nowości. «Opera Christi non deficiunt, sed proficiunt», dzieła Chrystusa nie cofają się, nie zanikają, ale się rozwijają, mówi święty w liście *De tribus quaestionibus*. Tym samym św. Bonawentura wyraźnie formułuje ideę postępu, i jest to nowość w stosunku do ojców Kościoła i większości jego współczesnych. Dla św. Bonawentury Chrystus nie jest już — jak dla ojców Kościoła — końcem, ale ośrodkiem historii. Przyjście Chrystusa nie kończy historii, ale rozpoczyna nową epokę. Inny wniosek jest następujący: do tamtych czasów panowało przekonanie, że ojcowie Kościoła osiągnęli absolutny szczyt teologii, a następne pokolenia mogły być tylko ich uczniami. Św. Bonawentura zgadza się, że ojcowie Kościoła będą zawsze mistrzami, ale fenomen św. Franciszka daje mu pewność, że bogactwo słowa Chrystusa jest niewyczerpane i że również w nowych

pokoleniach mogą się pojawić luminarze. Unikalność Chrystusa gwarantuje również nowość i odnowę we wszystkich epokach historii.

Oczywiście, zakon franciszkański — jak podkreśla — należy do Kościoła Jezusa Chrystusa, do Kościoła apostołskiego, i nie może być budowany na gruncie utopijnego spirytualizmu. Jednocześnie jednak istotne znaczenie ma nowość tego zakonu w stosunku do tradycyjnego monastycyzmu, i św. Bonawentura — jak powiedziałem w czasie poprzedniej katechezy — bronił tej nowości przed atakami paryskiego duchowieństwa niezakonnego: franciszkanie nie są na zawsze przypisani do jednego klasztoru, mogą przebywać wszędzie, by głosić Ewangelię. Właśnie rezygnacja z typowego dla monastycyzmu życia stabilnego na rzecz dostosowywania się do potrzeb odnowiła dynamizm misyjny Kościoła.

W tym momencie być może warto powiedzieć, że również dzisiaj w pewnych wizjach historia Kościoła drugiego tysiąclecia jest nieustannym chyleniem się ku upadkowi; dla innych do upadku doszło zaraz po Nowym Testamencie. W rzeczywistości «Opera Christi non deficiunt, sed proficiunt» — dzieła Chrystusa nie upadają, ale się rozwijają. Czym byłby Kościół bez nowej duchowości cystersów, franciszkanów i dominikanów, bez duchowości św. Teresy z Avili i św. Jana od Krzyża itd.? Te słowa znajdują potwierdzenie i dziś: «Opera Christi non deficiunt, sed proficiunt», idą naprzód. Św. Bonawentura uczy nas podstaw koniecznego rozeznania, także surowego, trzeźwego realizmu i otwarcia na nowe charyzmaty, którymi Chrystus w Duchu Świętym obdarza swój Kościół. Tak jak z jednej strony wraca wizja upadku, tak też wraca również wizja «spirytualistycznej utopii». Wiemy bowiem, że po Soborze Watykańskim II niektórzy byli przekonani, że wszystko jest nowe, że jest inny Kościół, że Kościół przedsoborowy się skończył, a teraz będziemy mieli inny Kościół, zupełnie «inny». Utopijny anarchizm! Dzięki Bogu mądrzy sternicy łodzi Piotrowej, papież Paweł VI i papież Jan Paweł II, z jednej strony bronili nowości Soboru, a z drugiej bronili jednocześnie unikalności i ciągłości Kościoła, który jest zawsze Kościołem grzeszników i miejscem łaski.

4. W tym sensie rządom św. Bonawentury jako generała franciszkanów przyświecała jasna idea, że nowy zakon nie może jako wspólnota żyć na takich samych «wyżynach eschatologicznych» jak św. Franciszek, w którym on sam widział antycypację przyszłego świata, lecz — kierując się zdrowym realizmem, a jednocześnie duchową odwagą — musi w największym możliwym przybliżeniu żyć *Kazaniem na Górze*, które było jedyną regułą św. Franciszka, pamiętając jednakże o ograniczeniach człowieka skażonego przez grzech pierworodny.

Widzimy zatem, że dla św. Bonawentury rządzenie nie wyrażało się po prostu w działaniu, ale przede wszystkim w myśleniu i modlitwie. U podstaw jego rządów znajdujemy zawsze modlitwę i myśl; wszystkie jego decyzje są owocem refleksji, myśli oświeconej modlitwą. Jego bliska więź z Chrystusem odzwierciedlała się zawsze w pracy generała i dlatego napisał szereg dzieł teologiczno-mistycznych, w których znalazł wyraz duch jego rządów oraz pragnienie kierowania zakonem od wewnątrz, a zatem rządzenia nie tylko poprzez polecenia i struktury, ale prowadzenia i oświecania dusz, by dążyły do Chrystusa.

Wśród tych dzieł, które stanowią duszę jego rządów i wskazują drogę, którą

powinna iść zarówno jednostka, jak wspólnota, chciałbym wymienić jedno, jego arcydzieło *Itinerarium mentis in Deum* («Wędrowka duszy do Boga»), które stanowi «podręcznik» mistycznej kontemplacji. Zamyśl napisania go powstał w miejscu głębokiej duchowości: na górze Alwerni, gdzie św. Franciszek otrzymał stygmaty. We wstępie autor opisuje okoliczności, w których to dzieło się narodziło: «Kiedy medytowałem nad tym, jak dusza może się wznieść do Boga, przyszło mi na myśl cudowne wydarzenie, w którym uczestniczył w tym miejscu błogosławiony Franciszek, a mianowicie wizja skrzydłatego Serafina jako Ukrzyżowanego. Medytując nad tym, natychmiast pojąłem, że wizja ta przedstawia ekstazę kontemplacyjną ojca Franciszka i jednocześnie drogę, która do tego prowadzi».

Sześć skrzydeł Serafina staje się tym samym symbolem sześciu etapów, progresywnie wiodących człowieka od poznania Boga, poprzez obserwację świata i stworzeń oraz poprzez badanie duszy i jej możliwości, aż po uszczęśliwiające zjednoczenie z Trójcą przez Chrystusa, na wzór św. Franciszka z Asyżu. Ostatnie słowa *Itinerarium* św. Bonawentury, odpowiadające na pytanie, jak można osiągnąć to mistyczne zjednoczenie z Bogiem, należałoby sobie zapisać głęboko w sercu: «Jeśli zatem pytasz, jak to się dzieje, jak osiąga się zjednoczenie z Bogiem, zapytaj o to łaskę, a nie naukę; pragnienie, a nie zrozumienie; westchnienie modlitwy, a nie refleksję i lekturę; oblubieńca, a nie nauczyciela; Boga, a nie człowieka; ciemność, a nie jasność; nie pytaj światła, lecz pytaj ogień, który wszystko rozpala i przenosi w Boga za pomocą impetu skruszonego serca i rozpalonego do granic miłosego uczucia. (...) Wejźdźmy zatem w ciemność, oddalmy udręki, namiętności i zjawy; przejdźmy z Chrystusem ukrzyżowanym z tego świata do Ojca, abyśmy mogli Go zobaczyć i razem z Filipem powiedzieć: to mi wystarczy».

Drodzy przyjaciele, odpowiedzmy na zachętę, jaką do nas kieruje św. Bonawentura — «doktor seraficzny», i uczmy się od Boskiego Mistrza: słuchajmy Jego Słowa życia i prawdy, które rozbrzmiewa w głębi naszej duszy. Oczyśćmy nasze myśli i czyny, aby On mógł w nas zamieszkać, a my byśmy mogli usłyszeć Jego Boski głos, który nam mówi o prawdziwym szczęściu.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 12.07 – XV Niedziela w Ciągu Roku

7:30 † Andrzeja Trzepizura od rodziny Kowaszów z Kalei

10:00 † Mariannę (r.) i Stanisława Pilarzów, Antoninę i Jana Ogłazów, Zbigniewa Sabata

12:00 O Boże błog. dla Lucjana Waseli, rodziców i chrestnych z okazji chrztu św.

13:10 **Pierwsza Komunia Święta – 2. grupa**

17:00 † Ks. Grzegorza Ułamka (15 r.), Bronisława i Natalię Ułamków, Józefa i Annę Kubatów

Poniedziałek 13.07 – wspomnienie św. Pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta

7:00 † Andrzeja Trzepizura od Zakładu Pogrzebowego „Starczewski”

18:00 † Józefa, Marcina i Józefę Chrzanowskich, Adama i Annę Kosmalów, Cecylię i Czesława Polisów

Wtorek 14.07

7:00 W pewnej intencji

18:00 † Henrykę Garbuzik od Danuty Sosnowskiej z rodziną

Środa 15.07 – wspomnienie św. Bonawentury, biskupa i doktora Kościoła

7:00 † Arkadiusza Rybaka od uczestników pogrzebu

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia

3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny

4.) O powrót do zdrowia dla ks. Andrzeja Kuliberdy

5.) O dobre przygotowanie dzieci do Pierwszej Komunii św.

6.) † Marię Szewczyk (25 r.), Stanisława i Bogdana Szewczyk, Ryszarda, Krystynę, Józefa, Juliana i Kazimierza Staszczków, Hannę Staszczuk-Paszkowską, Janinę Chrostowską

7.) † Waldemara Pawelaka od rodziców

8.) † Helenę, Zbigniewa i Jacka Soluchów, Reginę i Bronisława Grabowskich, Zbigniewa Pruciaka

9.) † Kazimierza (16 r.), Anielę, Władysława i Kazimierę Lamików, Annę, Józefa, Weronikę i Marcelego Krysiaków, Edwarda Sypułę

10.) † Jana, Marka, Mariannę i Annę Paturejów, Bożenę i Stanisława Lewandowskich, Alojzego i Helenę Bojanowskich

11.) † Józefa, Marię i Kazimierza Banasików, Józefa i Franciszka Kasprzaków

12.) † Józefa Matyję (17 r.), Józefę, Walentego i Teresę Matyjów, Lucjana, Bronisławę, Wincentego i Sabinę Szeleperów

13.) Dziękczynna za wiele lat życia, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Zofii Chrzanowskiej

14.) † Henrykę Garbuzik od rodziny Błaszczukowskich

Czwartek 16.07 – wspomnienie Najśw. Maryi Panny z Góry Karmel

9:00 **Pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej i św. Rafała Kalinowskiego w Czernej**

11:00 **Msza św. w Czernej:** w intencji członków Szkaplerza Matki Bożej oraz pielgrzymów

18:00 † Waldemara Ceglarka od kuzynki Grażyny z dziećmi i wnukami

Piątek 17.07

7:00 Za parafian

18:00 † Stefana, Mariannę, Włodzimierza i Marię Lamików

18:45 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)

Sobota 18.07

9:00 O Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla rodzin Chrzanowskich, Ptaków i Pachów od Zofii Chrzanowskiej

18:00 † Ryszarda (r.), Zenona, Wandę i Bolesława Rokosów

Niedziela 19.07 – XVI Niedziela w Ciągu Roku

7:30 † Lucynę i Adama Myrdów

10:00 † Edwarda Kałę od chrześniaka Andrzeja z rodziną

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Kaliny Rokosa, jej rodziców i chrzestnych z okazji chrztu św.

O Boże błogosławieństwo dla Jędrusia, jego rodziców i chrzestnej

O Boże błogosławieństwo dla Wiesławy Oziembały od męża i dzieci z rodzinami z okazji 60. urodzin

13:10 **Pierwsza Komunia Święta – 3. grupa**

17:00 † Józefę (r.), Franciszka i Lucjana Kwiedaczów oraz zmarłych z rodziny Kwiedaczów

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Koło misyjne dzieci – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881